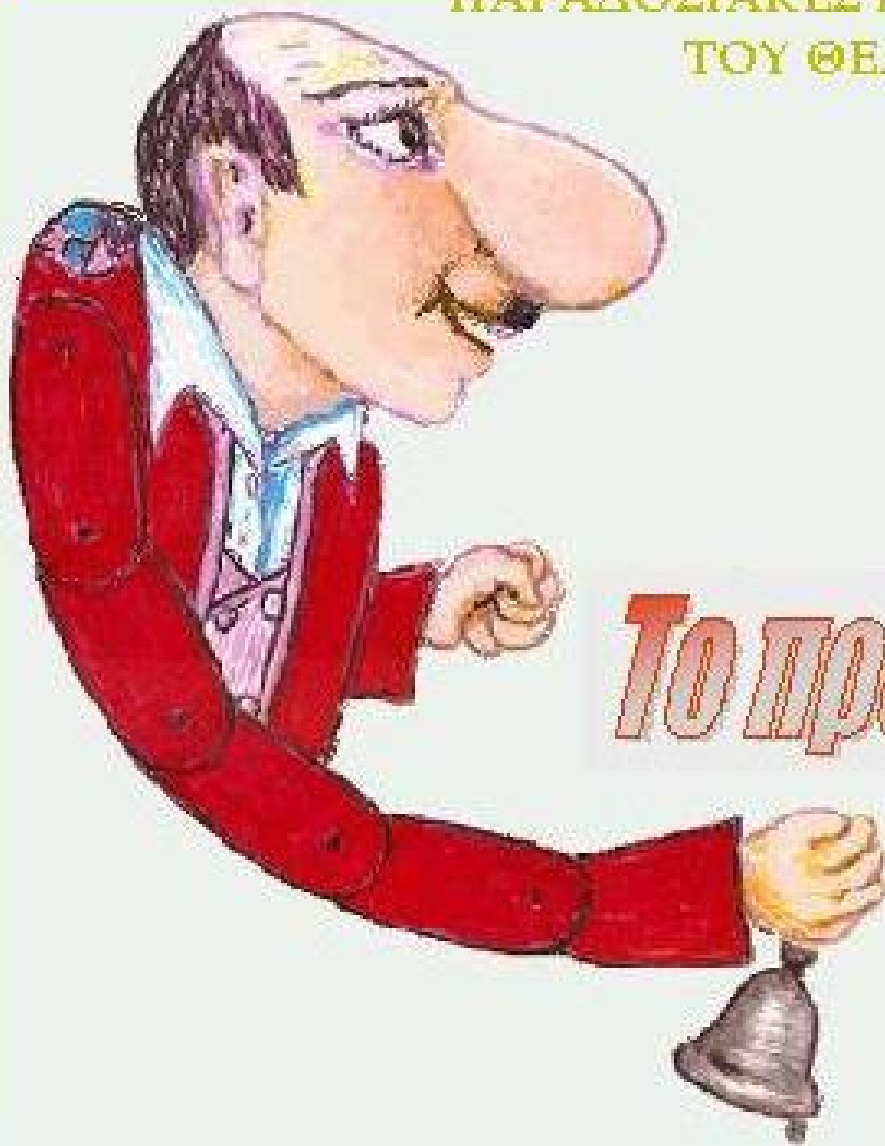

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το προζενιό

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Η'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Μαϊστρος”

- **ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ**
- **ΤΟ ΤΑΜΑ**
- **ΤΟ ΧΑΡΑΤΣΙ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Στις παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών ο θεατής αφήνεται να τοποθετήσει ο ίδιος τα διαδραματιζόμενα, αλλά και το όλο σκηνικό, σε κάποιο γεωγραφικό χώρο.

Και είναι πολύ δύσκολο ο χώρος αυτός να έχει κάποια σχέση με την πραγματικότητα, αφού, στις πιο πολλές περιπτώσεις, θα πρέπει να είναι περιοχή Τουρκοκρατούμενη, όπου ζουν εκεί μαζί Έλληνες και Τούρκοι, με τους τελευταίους φυσικά να έχουν το πάνω χέρι.

Ακόμη πρέπει να αποτελεί σταυροδρόμι και ταυτόχρονα πόλο έλξης ατόμων ετερόκλητων, αφού η παράδοση θέλει το θέατρο σκιών, μαζί με τους Τούρκους αξιωματούχους, να φιλοξενεί τον Ρουμελιώτη Μπαρμπαγιώργο, τον Ζακυνθινό Σιορ-Διονύσιο, τον Πειραιώτη ή κατ' άλλους Συριανό Σταύρακα, τον Αθηναίο Μορφονιό και οπωσδήποτε τον Καραγκιόζη και τον Χατζηαβάτη, που είναι Μικρασιάτες.

Μαζί τους και ο Εβραίος Σολομών, αλλά και πολλοί άλλοι από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, δηλαδή κάθε καρδιάς καρύδι, που μόνο σε κάποιο χώρο φανταστικό ή εξωπραγματικό θα ήταν δυνατόν να συνυπάρξουν.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ	
	ΤΑΧΗΡ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά προς το σαράι, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Φωνάζει από μακριά). Μάσαλα, αφέντη Ταχήρ... μάσαλα!..

ΤΑΧΗΡ (Φωνάζει απαντώντας). Μάσαλα, Χατζηβαάτη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόλις η μουσική σταματήσει, πλησιάζει και κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη μου, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Καλώς τον!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Σηκώνεται). Πώς έχει η πολύτιμη για την περιοχή υγεία σας... καλά;

ΤΑΧΗΡ Πολύτιμη, ε; Χα!.. Καλά είμαι. Ελόγου σου... πώς τα πας;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά.

ΤΑΧΗΡ Τι... έχεις κανένα πρόβλημα υγείας μήπως;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όχι... για όνομα Θεού!.. Από υγεία είμαι καλά... Γενικότερα όμως... ε, τα ξέρετε....

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι... Αλλά κι αυτά τα... τα γενικότερα τα δικά σου, μέσα στα άλλα γενικότερα, παύουν να είναι γενικότερα, δεν νομίζεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... εντάξει... δεν είμαι και το κέντρο του κόσμου... αλλά καθένας μας, εκτός από την υγεία, έχει και πολλά άλλα θέματα, που κανονίζουν την ζωή του. Έτσι δεν είναι; Αυτά τα γενικότερα εννοώ, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Σ' αυτά, θα μου επιτρέψεις να παρατηρήσω... έχεις και κάτι καλό τώρα τελευταία...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι εννοείτε;

ΤΑΧΗΡ Μα... εδώ την καινούρια γειτόνισσα, που, απ' ό,τι μαθαίνω, έχει ξετρελάνει όλον τον ανδρικό πληθυσμό της περιοχής.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κι αν σας 'πώ ότι δεν ξέρω ούτε πώς την λένε;

ΤΑΧΗΡ Πώς κι έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι να σας 'πώ... έχει έναν τρόπο αυτό το κορίτσι ν' αποφεύγει τους ανθρώπους, γενικά θα έλεγα...

ΤΑΧΗΡ Ούτε με τον πατέρα της έχεις μιλήσει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εννοείτε τον κύριο που μένουν μαζί;

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα!.. Κατάλαβα... Δεν γνωρίζεις ότι είναι πατέρας της. Ομολογώ με εκπλήσσεις... και συνάμα με απογοητεύεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα, γιατί;

ΤΑΧΗΡ Νόμιζα ότι θα γνωρίζεις κάποια πράγματα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα... ούτε για την κοπέλα, ούτε για τον πατέρα της. (Σε άλλο τόνο). Μα, σίγουρα είναι πατέρας της... μεγάλος δεν είναι;

ΤΑΧΗΡ Τα χαρτιά τους αυτό λένε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... μάλιστα... πέρασαν από το σαράι...

ΤΑΧΗΡ Ε, βέβαια... για τα τυπικά... αλλά και για κάτι που ήθελε η κοπέλα από τον Βεζίρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... έτσι.

ΤΑΧΗΡ Δεν θα με ρωτήσεις τι ήθελε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φαντάζομαι, κάτι υπηρεσιακό... τι να ρωτάω;

ΤΑΧΗΡ Κοίταξε να ιδείς... Η κοπέλα αυτή έχει σπουδάσει Ελληνική αρχαιολογία και Βυζαντινολογία.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπα;

ΤΑΧΗΡ Ναι... και ζήτησε απ' τον πασά μήπως μπορεί ν' αξιοποιηθεί πάνω σ' αυτά που έχει σπουδάσει. Καταλαβαίνεις, πρώτη μας δουλειά είναι να μάθουμε μερικά πράγματα γι' αυτούς τους δύο... και εννοώ πράγματα ουσιαστικά... δηλαδή πέρα απ' αυτά που λένε τα χαρτιά τους.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφέντη μου, τώρα που μου το λέτε, θα το ιδώ πιο ζεστά... κι όταν μάθω κάτι που ν' αξίζει τον κόπο, θα τρέξω να σας το 'πώ.

ΤΑΧΗΡ Αντιλαμβάνεσαι, μ' αυτό βοηθάς κι εμάς... ίσως όμως βοηθάς και την ίδια. Πού ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια το αντιλαμβάνομαι.

ΤΑΧΗΡ Και οπωσδήποτε βοηθάς και τον εαυτό σου, γιατί θα έχεις κι εσύ την αμοιβή σου. Εννοείται αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λέτε... αμοιβή;

ΤΑΧΗΡ Και βέβαια... γιατί θέλω... κι αυτό να τό 'χεις υπόψη σου... καλή δουλειά! Έπειτα μπορεί κι εσύ να χρησιμοποιήσεις άλλους... ας 'πούμε, εδώ τον φίλο σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον Καραγκιόζη;

ΤΑΧΗΡ Ε; Ναι... Μια πόρτα είναι τα σπίτια τους... κάτι θα ξέρει. Ε; Τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... τώρα που μου το λέτε.

ΤΑΧΗΡ Το λοιπόν... (βγάζει και του δίνει χρήματα) πάρε δυο λίρες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα...

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά). Πάρ' τες, είπα! (Σε άλλο τόνο). Νά 'χεις να κινηθείς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του).

ΤΑΧΗΡ Και όπως είπαμε... κοιτάξε να μάθεις οτιδήποτε... Όσο ανάξιο λόγου κι αν σου φαίνεται εσένα, μπορεί για μας να είναι σημαντικό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, αφέντη Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ Και κάτι πιο συγκεκριμένο: για ποιο λόγο η κοπέλα προτιμάει να δουλέψει και όχι, ξέρω 'γώ, να παντρευτεί; Τόσο ωραία που είναι, θα μπορούσε να πάρει τον καλύτερο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά... Θα μάθω, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Μη μας βγει και καμιά φεμινίστρια, ξέρω γώ... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, έννοια σας...

ΤΑΧΗΡ Ωραία, το λοιπόν!.. Σε αφήνω... Αντίο. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη Ταχήρ, στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε... (Στρέφει και προχωράει αργά προς την καλύβα).

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του. Κατ' ιδίαν). Για να ιδώ 'κείνη η σκάλα είναι... (Βλέπει τον Χατζηαβάτη). Αχά... πέσαμε σε γνωστές φυσιογνωμίες!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει). Καλημέρα, Καραγκιόζη μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Μα, γιατί με χτυπάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί μου είπες καλημέρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... πρωί είναι... ο κόσμος λέει καλημέρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... και το μεσημέρι λέει χαίρετε... το βραδάκι καλησπέρα και μετά καληνύχτα. Αυτό ήρθες, ρε, να μου 'πεις πρωί-πρωί... και ρωτάς γιατί σε χτυπάω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είσαι κάπως ή μου φαίνεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως θέλω είμαι, να μη σε νοιάζει!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, πώς... φίλοι είμαστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... μόνο, που εγώ τώρα έχω δουλειά... Εσύ, όταν έχεις δουλειά, θυμάσαι κανένα φίλο; Κοιτάς εκεί την δουλίτσα σου... παίρνεις τα φιλά, τα παντελονιάζεις, α; Δεν σκέφτεσαι κανένα φίλο... σκέφτεσαι; Αρραίωνε, λοιπόν... να πάω κι εγώ στη δουλειά μου, που με περιμένουνε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έχεις δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα, κύριε... έχω δουλειά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και σε περιμένουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακριβώς,

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και πού σε περιμένουνε, εδώ από πάνω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α; Και πού ξέρεις εσύ για τους από πάνω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα). Τώρα που πέρασα... τους είδα εκεί πέρα, είχανε χαλάσει τον κόσμο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Στο ίδιο στόλ). Που δεν είχες πάει ακόμη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα βλέπεις, λοιπόν;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Αυστηρά). Τι να ιδώ, βρε... τι να ιδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με στόμφο). Με καθυστερείς, κύριε... Άσε, που με παρενοχλείς κιόλας με άσκοπες ερωτήσεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με νόημα). Πού ξέρεις... μπορεί και να μην είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άσκοπες οι ερωτήσεις μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, τι είναι... σκόπιμες; Χα! Ακόμη χειρότερα... (Σε άλλο τόνο). Γι' αυτό, κοπάνη τη. Αλεβουζάν... παρτί... ξεκουμπί!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ... μάλιστα!.. Τα Γαλλικά μας μαράνανε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, τι καταλαβαίνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το θέμα δεν είναι να καταλάβω εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το θέμα είναι να καταλάβεις εσύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... τι να καταλάβω εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... κάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Φέρνει το χέρι στην μύτη του). Μπα... δε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι κάνεις εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μυρίζω τα νύχια μου, μπας και καταλάβω... αλλά
νυξ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, θα σου 'πώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί, ρε, δεν μου λες τόση ώρα... παρά το φέρνεις
από 'δώ... το φέρνεις από 'κεί... (σαν να απαγγέλλει ποίημα) το πας στη
βρύση για νερό... στο λόγγο για χορτάρι... (Απότομα). Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ζήτα μου και τα ρέστα τώρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). 'Μπρός, λέγε: τι τρέχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ; Δηλαδή... όχι τίποτα σπουδαίο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να το... (Χτυπάει το χέρι του στο γόνατό του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το στριφογυρίζεις πάλι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άξι και ξερό σ'!.. Άντε, ξεφούρνισ' το... μεσημέριασε..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βιάζεσαι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το χέρι του προς τα κάτω και το κουνάει
'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν... θα είμαι σύντομος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ κουνάει το χέρι του 'μπρός-πίσω). Εγώ να 'δείς!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσύ, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύει το χέρι του). Πόσο σύντομος θα είμαι, όταν αρχίσω να σου τις βρέχω.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέγε, μ' έσκασες!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Η κοπέλα... πώς την λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να ιδείς, πώς την είπε ο γέρος... μμ... Θεώνη... Θεανώ... Θεodώρα... Θωμαή... κάπως έτσι. (Απότομα). Γιατί... τι έκανε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Είναι σπουδαγμένη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... τίποτα γιατρός;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι, βρε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά τι... προφασάρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα... ούτε... Μμ; Ξέρω 'γώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... τι διάλο λες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσένα δεν σου έχει 'πεί τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα... από πού κι ως πού, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, αφού μιλάτε... δεν μιλάτε; Απ' ό,τι έχω ακούσει, 'κεί πέρα ξημεροβραδιάζεσαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι έχεις ακούσει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνάει το χέρι του 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εν πάση περιπτώσει, κάποιος ενδιαφέρεται για την κοπέλα και τον πατέρα της.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύει το χέρι του). Μπα... πατέρας της είναι ο

θείος πού 'ναι μαζί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί... τον φωνάζει θείος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μπα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι δεν είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα εγώ τέτοιο πράμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς τον λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... θα σε γελάσω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά, δεν την άκουσες ποτέ να τον φωνάζει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η κοπέλα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... πώς τον φωνάζει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... μια φορά καλέ του είπε. Λες να τον λένε Καλό, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υπάρχει όνομα Καλός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... κάνα χαϊδευτικό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Από πού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απ' το... (σκέφτεται) απ' το Καλλιόπη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες τώρα; Αυτό το όνομα είναι γυναικείο, βρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται). Α... αυτό είναι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό, αυτό... Το γυναικείο Καλλιόπη... το ανδρικό Καλλιόπος... και χαϊδευτικά Καλός... (Σε άλλο τόνο). Μμ; Όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν νομίζω... Αυτό το καλέ το λένε συνήθως οι νέοι στους μεγαλύτερους. Εσένα ο Κολητήρης, ας 'πούμε... δεν σε φωνάζει καλέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ναι, αλλά όχι σέτο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέει: καλέ μπαμπάκο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ο Κοπρίτης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός... σκέτο!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σκέτο καλέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκέτο ρε! Άστον αυτόν... έχει πρόωρη ανάπτυξη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ο μικρός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκέτο μπαμπάκο... (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Τώρα, ρε, τι μου τα θύμησες, δεν μου λες; Τα βρομόπαιδα... θεμά το γονιό τους...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί... τι σου κάνανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι παιδιά αυτά, ρε Χατζατζάρη. Α, πα, πα, πα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα γιατί... τι συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... επειδή, όπως ξέρεις κι εσύ... τα φέρνω κάπως δύσκολα τα τελευταία δέκα-δεκαπέντε χρόνια... Μμ; Ναι... Ε, τώρα, καταλαβαίνεις... δεν τρώμε ταχτικά... δηλαδή... τρώμε σπανίως... έτσι λίγο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Ε, δεν νομιζω ότι είναι τώρα λόγος αυτός να με δαγκώνουνε συνέχεια. Γιατί... και που με δαγκώνουνε, περνάει η πείνα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φυσικά όχι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί και κομμάτι, ξέρω 'γώ, να μου κόψουνε... θα το...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον διακόπτει). Έλα... υπερβολικός είσαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Να τα φέρω και να τους 'πώ να σ' την πέσουνε, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... να μου λείπει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, άμα θες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων... κάτι μού 'λεγες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά βλέπω... δεν τους ξέρεις τους ανθρώπους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να τους ξέρω, ρε; Πας καλά; Εδώ πιο πέρα είχα πάει, ξέρεις, γί' αυτό... για μια δουλειά, τέλος πάντων... κι όταν γύριζα... με είδε ο γέρος και με ρώτησε αν έχω σκάλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σκάλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, κάτι τη θέλει. Που λες, δεν τους έχω ιδεί ξανά εγώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σοβαρά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... αστεία;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εγώ νόμιζα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι ξημεροβραδιάζομαι εκεί πέρα... Αμ' σόπα, ρε. (Μικρή σιγή). Και δεν μου λες... γιατί δεν κάνουμε το άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ζοηρό ενδιαφέρον). Ποιό, ποιό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να 'ρθεις να πιάσουμε την σκάλα παρέα, να τους την πάμε... και ρώτα τους μετά εσύ ό,τι θέλεις. Μμ;

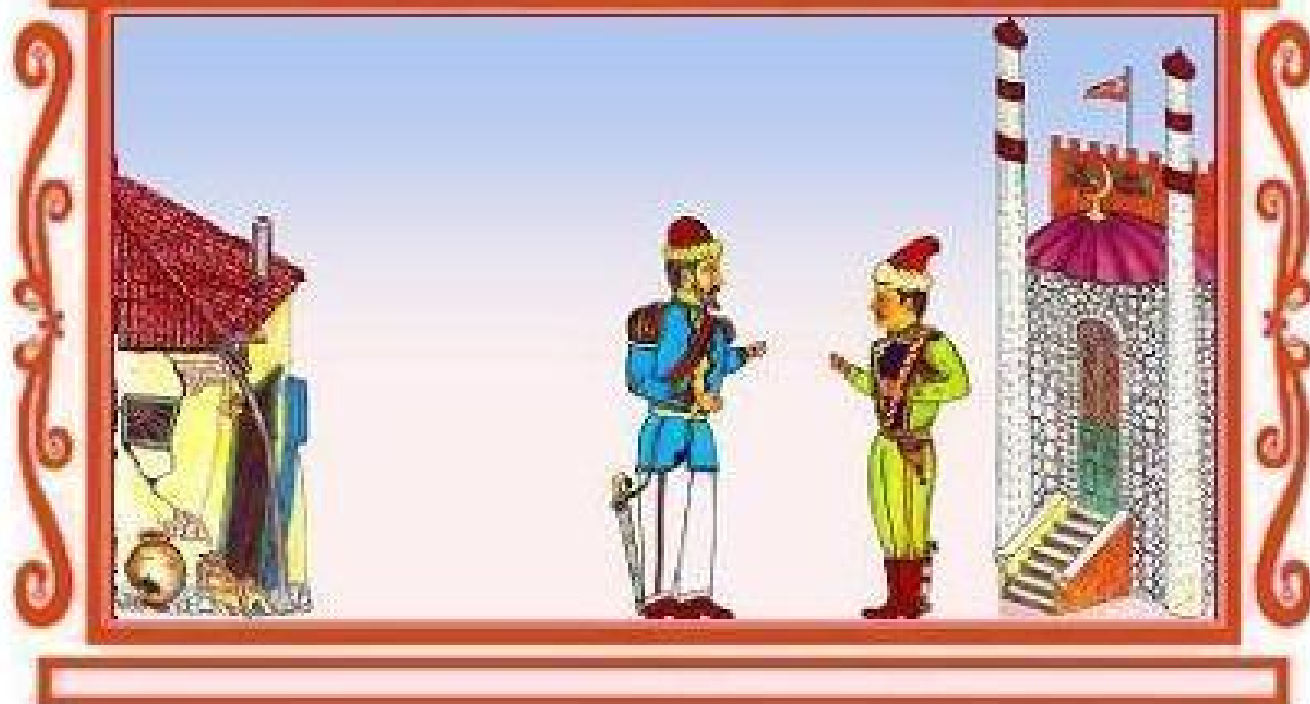
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο!.. Για βγάλ' τηνε... πού την έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα... εδώ πίσω απ' την παράγκα την έχω. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί. Σιγή. Χωρίς να φαίνεται). Εσύ, εσύ μπροστά... Άντε... προχώρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά της καλύβας του κρατώντας μια σκάλα μαζί με τον Χατζηαβάτη, που ακολουθεί). Έλα... (Προχωρούν και εξέρχονται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Από 'δώ, είναι καλύτερα.

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχέρ, που ακολουθεί). Να σου 'πώ, Ταχέρ... δεν θα είχα καμία αντίρρηση να μιλήσουμε με την κοπέλα... να μας 'πεί και η ίδια πώς εννοεί την αξιοποίησή της... Φρόντισε όμως πριν... να μάθουμε μερικά πράγματα γι' αυτήν και τον πατέρα της.

ΤΑΧΗΡ Ε, ναι... οπωσδήποτε!.. Και σας πληροφορώ ότι ήδη έχω βάλει σε εφαρμογή κάποιο σχέδιο... πιστεύω να αποδώσει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπα;

ΤΑΧΗΡ Βέβαια!.. Ε, τι; Μας ήρθανε απ' το πουθενά...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τον διακόπτει). Ε... όχι κι απ' το πουθενά, τζάνεμ!.. Μας δείξανε χαρτιά οι άνθρωποι... ξέρουμε από πού ήρθαν.

ΤΑΧΗΡ Ναι, δεν λέω... μόνο που καμιά φορά τα χαρτιά δεν φτάνουν.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν φτάνουν, ε; (Μικρή σιγή). Υποψιάζεσαι κάτι;

ΤΑΧΗΡ Απλά είμαι της γνώμης πως δεν αρκεί ο τυπικός έλεγχος των χαρτιών... χρειάζεται και κάποιος ουσιαστικός έλεγχος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι να 'πώ; Αυτά είναι δικά σου... κάνε ό,τι νομίζεις.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει... δεν είναι και τίποτα σπουδαίο... μόνο, έτσι... για να αναθέσεις σε κάποιον κάτι, προκειμένου να τον αξιοποιήσεις... πρέπει να ξέρεις τι άνθρωπος είναι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι καπνό φουμάρει, ε;

ΤΑΧΗΡ Εμ'; Και τι ψάρια πιάνει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, τζάνεμ, αλλά, αν δεν κάνεις και κάποιο λακριντί μαζί του...

ΤΑΧΗΡ Θα γίνει κι αυτό... αλλά χρειαζόμαστε προετοιμασία.

ΒΕΖΙΡΗΣ Νομίζω ότι η Φατμέ η κόρη μου ξέρει κάποια πράγματα από Βυζαντινολογία και αρχαιολογία... Πας να μου την φέρεις;

ΤΑΧΗΡ Αμέσως!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ!.. (Στρέφει και προχωράει λίγο προς την καλύβα. Μετά στρέφει πάλι και προχωράει λίγο προς το σαρσί. Σιγή).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και την

ακολουθεί ο Ταχέρ. Κάνει μικρό τεμενά). Προσκυνώ, Βεζιρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την!.. Σου είπε μήπως ο μπέης... τι θα θέλαμε από σένα;

ΤΑΧΗΡ Κάτι είπαμε, πασά μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κοιτάξτε... εξειδικευμένες σπουδές γύρω από την Ελληνική αρχαιολογία και την Βυζαντινολογία δεν μπορώ να 'πώ ότι έχω κάνει... Έχω όμως αρκετές γνώσεις γι' αυτά τα θέματα από τις βασικές μου σπουδές, αλλά και από προσωπικό μου ενδιαφέρον.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άκουσε, κόρη μου... μας ήρθε μια κοπέλα, μάλιστα μένει εδώ από πάνω... και έχει κάνει τέτοιες σπουδές.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Στην Ελλάδα, φαντάζομαι Ρωμιά είναι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Μάλλον... Ε, Ταχέρ;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... Ρωμιά απ' τον Πόντο.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Οπότε αυτή... θα θέλει να αναδείξει τα θέματα αυτά σαν Ρωμιά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έννοείς ότι θέλει να κάνει προπαγάνδα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και να μην το θέλει... κάτι τέτοιο θα συμβεί... Αυτά τα θέματα από μόνα τους προπαγανδίζουν υπέρ της Ελλάδος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι λες κι εσύ, Ταχέρ;

ΤΑΧΗΡ Πασά μου... δεν τα λέγαμε προηγουμένως;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, ναι... τι καπνό φουμάρει... ε;

ΤΑΧΗΡ Τι ψάρια πιάνει... Χα... Τα λέγαμε. Αλλά...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τον διακόπτει). Να μας 'πεί κι η ίδια τι θέλει... έτσι δεν είναι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Οποσοδήποτε κάτι θα έχει στο μυαλό της... Και δεν φαντάζομαι να είναι τόσο αφελής, ώστε να πιστεύει ότι θα της δοθεί η δυνατότητα να κάνει προπαγάνδα έστω και έμμεσα... Τι λέτε και σεις;

ΤΑΧΗΡ Ναι... αυτό κι εγώ το αποκλείω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σίγουρα κάτι άλλο έχει στον νου της... και ίσως γι' αυτό ήρθε εδώ και δεν πήγε κάπου αλλού...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, ναι... είναι κι αυτό: γιατί εδώ και όχι αλλού... Ε;

ΤΑΧΗΡ Με την κουβέντα κάπου πήγε το μυαλό μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Ταχήρ). Για λέγε...

ΤΑΧΗΡ Εδώ στην περιοχή μας, όπου και να σκάψει κανείς, βρίσκει αρχαία...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Ταχήρ). Ελληνικά;

ΤΑΧΗΡ Βέβαια... και γι' αυτόν τον λόγο δεν μας νοιάζει.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μήπως όμως θα έπρεπε;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στην Βεζιροπούλα). Τι δηλαδή... να μας νοιάξει;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μάλλον... δηλαδή, κάτι τέτοιο θα θέλει η κοπέλα.

ΤΑΧΗΡ Αυτό πιστεύω κι εγώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Η κοπέλα μπορεί να θέλει... εμείς τι κάνουμε;

ΤΑΧΗΡ Εμείς θα την ακούσουμε... εάν και εφόσον δεν έχουμε κάποιες πληροφορίες απαγορευτικές... και πάντα χωρίς καμία δέσμευση.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ακριβώς!

ΒΕΖΙΡΗΣ Τότε, Ταχήρ... μάζεψε τι πληροφορίες χρειαζόμαστε... και να την καλέσουμε... να είναι και η Φατμέ χανούμ... και να ιδούμε τι θα μας 'πεί και η ίδια. Έτσι; Πάμε τώρα μέσα... (Εξέρχονται προς την πλευρά του σαραγιού πρώτος ο Ταχήρ κάνοντας πίσω-πίσω, μετά η Βεζιροπούλα, αφού στρέψει, και τελευταίος αργά-αργά ο Βεζίρης).

Σκηνή Ε'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει προς την καλύβα του. Όταν πλησιάσει σ' αυτήν, στρέφει προς τον Χατζηαβάτη, που ακολουθεί). Και τι κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη μου... τι να σου 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να μου 'πείς... τι να σου 'πώ... που τό 'μαθ' όλο το χωριό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο; Τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Ο λόγος το λέει... και μάλλον δεν μας τα λέει καλά... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι, βρε... ποιος δεν μας τα λέει καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο αυτός... ο λόγος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όρεξη έχεις μου φαίνεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσύ... νευράκια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... δεν είδες; Κοτζάμ σκάλα τους πήγαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι ούτε ένα νερό... α; (Γελάει με θόρυβο). Μπου χα χα χα χα χα χα χα χα χα!.. (Σε άλλο τόνο). Άκου' γέλια!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με παράπονο). Γελάς, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι να κάνω... να κλαίω; (Σε άλλο τόνο). Καλά εσύ, ρε, τι έχεις και είσαι όλο γκρίνια... δόντια αλλάζεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν είδες εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να μη μας δώσουνε σημασία... καθόλου... λες και είμαστε χαμάληδες; (Με θυμό). Αλήθεια κι απ' αλήθεια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τά 'χεις πάρει, ε; (Σε άλλο τόνο). Πάντως... αν θες νεράκι... έχω μπόλικο μέσα!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, δεν είναι για το νεράκι ή, ξέρω 'γώ, για κάποιο κέρασμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά... για ποιο είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, τέλος πάντων... γείτονες είμαστε... να... να μην ξέρουμε: τι άνθρωποι είναι... από πού ήρθαν... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Λες νά 'ναι... τίποτα τρομοκράτες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εντάξει, δεν είπα... αλλά κι αυτό... ξέρω 'γώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό είναι!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τρομοκράτες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρομοκράτες... επαναστάτες... Μμ; Πάντως δεν μου φαίνονται για συνηθισμένοι άνθρωποι... Δεν είδες, ρε, 'κεινος ο γέρος;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με υπέρμετρο ενδιαφέρον). Τι, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άν του βγάλεις το φέσι... και του βάλεις μπερέ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με αγωνία). Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ίδιος ο Τοικιβάρας δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τσεγκεβάρα, τρομάρα σου!.. Άκου', Τοικιβάρας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως και να τον 'πείς... βαράει... βαράει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καμία σχέση!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καμία; Εγώ σου λέω: θά 'χουμε γεγονότα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα, μη με μουρλαίνεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, εμένα περιμένες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πρέπει να μάθουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν πας στον Ταχήνη, ρε, να σου 'πεί; Θα ξέρει αυτός...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, που ξέρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρει, που σου λέω!.. Τράβα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρει!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν ξέρει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξεράδια!.. Είναι δυνατόν; Δεν δώσανε χαρτιά στο σαράι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, και; Είναι κανονικά χαρτιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άξι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Μά'ιστα... (Μικρή σιγή). Εγώ λέω να βάλω σκοπιές εδώ απ' όξω στην παράγκα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σκοπιές... Μα τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκοπιές, βέβαια!.. Τα Κολητήρια την ημέρα κι εγώ τη νύχτα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις καμιά φορά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου!.. Βρε, απέναντι είναι το σαράι... τόσες

σκοπιές που έχει, δεν σου φτάνουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτάνουνε; (Σε άλλο τόνο). Φτάνουνε, καλά λες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι άλλο να κάνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει με ενδιαφέρον). Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μετά, που θα σου φέρει ο γέρος τη σκάλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, δεν το άκουσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα. Λοιπόν, λοιπόν;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ψάρεψέ τον εκεί πέρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να τον ψαρέψω, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δηλαδή... πώς να τον ψαρέψω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... πες του: τι ωραία κοπέλα η κορούλα σου... την είδε κάποιος και σκέφτεται να σου τη ζητήσει... να στείλει προξενιό, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, αλλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά δεν ξέρει πολλά πράγματα για σας... ρωτάει εμένα... τι να του λέω κι εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α; Α, εγώ... τι να του λέω εγώ... Μάλιστα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που κι εγώ, ούτε που σας ξέρω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, ρε Χατζατζάρη!.. Αυτό θα του 'πώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό... αυτό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εκείνος αμέσως θα μου 'πεί: δεν περνάτε απ' το σπίτι κάνα βραδάκι, να γνωριστούμε καλύτερα; Μμ; Αυτό δεν θα μου 'πεί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σπρώχνοντάς τον ελαφρά). Άντε φεύγα από 'δώ, ρε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνοντας το χέρι του). Φεύγασα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, γιατί; Γείτονες είσαστε... τι το φυσικότερο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να με καλέσει σπίτι του; (Κατεβάζει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι! (Τον πλησιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ μετά να τον καλέσω στο δικό μου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... (τον χτυπάει) άρπα την!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Γιατί με χτυπάς, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί λες να τον καλέσω στο δικό μου... Ποιο δικό μου, ρε... την παράγκα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εμ'... τι να σου κάνω κι εγώ, που τόσα χρόνια δεν αξιώθηκες ν' αλλάξεις σπίτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εσύ θες κι άλλες, ρε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δε φοβάσαι μήπως πέσει και σε πλακώσει καμιά ώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε φεύγα... φεύγα, να μη σε πλακώσω εγώ στο ξύλο!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έννοια σου... και δεν σκόπευα να μείνω... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου, κύριε Χατζατζάρη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άσε με κι εσύ... Ωωώ!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, ντε!.. Δε... δεν σ' είπαμε και καμπούρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Αχά... τά 'βαλε με τον Κολητήρη. (Σε άλλο τόνο). Κάτι δεν πάει καλά μ' αυτόνε...

Σκηνή ΣΤ'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και ενώ τον πλησιάζει). Τι τού 'κανες, καλέ μπαμπάκο, του... του δικού σου πλωί-πλωί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Τίποτα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι τίποτα, λε; Αυτός κόντεψε να πέσει απάνω μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα, ρε!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, σου λέω!.. Τον εχαιρέτισα και...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκουγα.. (Σε άλλο τόνο). Κάτι είχε αυτός και θύμωσε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Περίεργο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Νόμιζα, που δεν θυμώνει ποτέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Χατζατζάρης;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... Έν τον έχω ιδεί ξανά έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλος ο κόσμος θυμώνει, έννοια σου... Πού είχες πάει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Στην αυτούλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτούλα... ποια αυτούλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τη Θεανώ, ντε... Εδώ πιο πέρα... στο ψηλό το σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Σας έβλεπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιον έβλεπες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εσένα και τον κύριο Χατζαιζάρη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μας έβλεπες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Που φέρατε την σκάλα, ντε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού ήσουνα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εκεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού... μέσ' στο σπίτι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Στον κήπο... με την αυτούλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θεανώ, είπες, την λένε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, Θεανώ... Εγώ τήνε λέω αυτούλα... της αρέσει. Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που την λες αυτούλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τον πατέρα της... πώς τον λες... αυτούλη;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κύριο Μάκη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάκη; Δηλαδή Γεράσιμο τον λένε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μάκη, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά... από πού βγαίνει; Απ' τον Γεράσιμο δεν βγαίνει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από πού είναι... σου είπε η αυτούλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Από τον Πόντο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι λέγατε... ανέκδοτα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι, λε... χαζέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μιλάγαμε σοβαρά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Δηλαδή;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Η αυτούλα είναι, μου είπε... δεν θυμάμαι πώς μου το είπε... ξέρει όλα τ' αλχαιά... οούου... Όλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αρχαιολόγα είναι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... και κάτι άλλο. Μού 'λεγε διάφορα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δηλαδή;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Για την Κωνσταντινούπολη... για την Άγια Σοφιά... Αμέ; Κι άλλα... για κάποιους Ίωνες... Τους ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα. Μπράβο, αυτούλα!.. Και τι ήρθε να κάνει εδώ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να βρει αλχαιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να τα βρει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτή ξέρει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Παιδάκι μου... τα αλχαιά είναι μέσ' στα χώματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στα χώματα είναι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... και θα τα ξεχώνουμε με την αυτούλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... εσύ και η αυτούλα θα τα ξεχώνετε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αμέ... τι σου λέω; Καλά, δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... θα κάνετε ανασκαφές;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αυτό... αυτό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου... Πού 'σαι, Χατζατζάρη;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και θα τα καθαρίζουμε ωραία-ωραία... και θα έλχεται κόσμος να τα βλέπει. Θα πληρώνει και εισιτήριο!.. Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και...μέχρι να γίνουν όλα αυτά... τι θα τρώτε, ρε; Και καλά, εσύ έχεις συνηθίσει στην πείνα... η αυτούλα με τον κύριο Μάκη;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Χαζέ... μόλις 'πεί ο πασάς εντάξει... ξέρεις πόσα λεφτά θα πάρουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... απ' τον πασά; Μπράβο!.. Κι εσένα, ρε, τι σε θέλει... για κολασούζο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα με κάνει αλχαιό... (σκέφτεται) μμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αρχαίο; Αμ' αρχαίοι κοντεύουμε να γίνουμε απ' την πείνα όλοι μας...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μάστορα... τεχνίτη αλχαιό... Έτσι μου είπε.

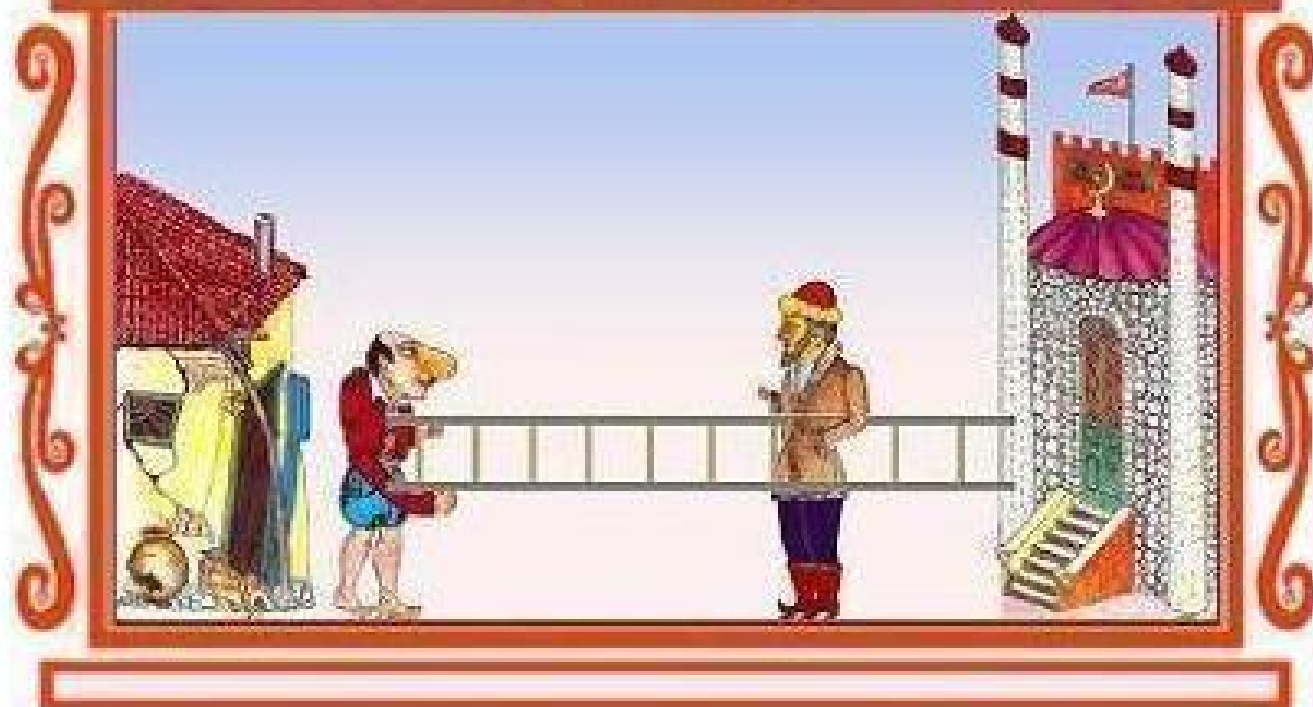
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τεχνίτη αρχαίων... Δεν είναι κακό. Για έλα πάμε μέσα να μου τα 'πείς... Ελα. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας ακολουθούμενος από τον Κολητήρη).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται με την σκάλα από την πλευρά του σαραγιού, πλησιάζει στην καλύβα και φωνάζει). Πού είσαι γείτονα; Έφερα τη σκάλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Καλώς τον γείτονα... Την έφερες;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι. Δεν έκανα τίποτα... χρειάζεται μάστορας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει την σκάλα). Γερό μερεμέτι.. ε;

ΓΕΡΟΣ (Αφήνει την σκάλα). Εμ', όλη η σκεπή θέλει γόρισμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξέρχεται πίσω-πίσω μαζί με την σκάλα προς την πλευρά της καλύβας και μετά από λίγο επανέρχεται χωρίς την σκάλα). Όλη, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, σίγουρα χρειάζεται μάστορας.

ΓΕΡΟΣ Εγώ τό 'πα απ' την αρχή, αλλά 'κείνη η θυγατέρα μου επέμενε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επέμενε, ε;

ΓΕΡΟΣ Επίμονο κορίτσι... ε... Καραγκιόζη σε είπαμε, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Καραγκιόζη... Καραγκιόζη... (Σε άλλο τόνο).
Ελόγου σου, αν επιτρέπεται;

ΓΕΡΟΣ Πρόδρομος... αλλά με φωνάζουν από μικρό Μάκη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ναι... ναι, μπράβο!.. Μού είπε ο γιος μου ότι σε φωνάζουνε Μάκη... το ξέχασα. (Σε άλλο τόνο). Όστε απ' τον Πρόδρομο βγαίνει ο Μάκης; Όχι απ' τον Γεράσιμο.

ΓΕΡΟΣ Κι απ' τον Γεράσιμο βγαίνει... κι απ' τον Γιακουμή...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... είναι κι ο Γιακουμής... Βέβαια!

ΓΕΡΟΣ Πιο συνηθισμένο όμως... είναι από Γεράσιμος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. (Μικρή σιγή). Κάτι μου έλεγες για την κόρη σου...

ΓΕΡΟΣ Α, ναι... επίμονη πολύ. Αν δεν της περάσει κάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαλάει τον κόσμο, ε; (Σε άλλο τόνο). Χμ!.. Έτσι είναι τα παιδιά. Εγώ έχω τρία... σερνικά.

ΓΕΡΟΣ Τρία, ε; Να σου ζήσουνε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μου ζήσουνε... αλλά να βάλει κι ο Θεός το χέρι του... γιατί όσο μεγαλώνουνε, άστα. Δεν μπορώ να τα κάνω ζάφτι... πάει!

ΓΕΡΟΣ Που λες... δεν ξέρω αν σ' τα είπε ο γιος σου... τα λέγανε 'κεί πέρα με την κόρη μου... Κι αυτή, έννοια σου... μυαλά μικρού παιδιού έχει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... μη σου κάνει εντύπωση... ο δικός μου πιάνει φιλιές μ' όλον τον κόσμο.

ΓΕΡΟΣ Α... μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... σπιτογυρίστρα... ίδια η γρια-Σπύραινα!.. Χα!
(Σε άλλο τόνο). Αλλά, τι σου λέω;

ΓΕΡΟΣ Τι έκανε αυτή δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε όλα τα σπίτια την έβρισκες, εκτός από το δικό της!

ΓΕΡΟΣ Α... κατάλαβα... Πάντως ο γιος σου, να τον χαιρέσαι... δείχνει πολύ καλό παιδάκι. Έ... την άκουγε την Θεανώ, που του 'λεγε εκεί τα δικά της... μπούρου-μούρου... μπούρου-μούρου... Ναι... ναι... τη... την πρόσεχε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου τα είπε. Έχει σχέδια σοβαρά η κόρη σου!..

ΓΕΡΟΣ Μα, γί αυτό με κουβάλησε εδώ πέρα... Όρεξη νομίζεις πως είχα, ν' αφήσω τον τόπο μου... τη σειρά μου... τις παρέες μου; Και δεν λέω... καλά είναι αυτά που σκέφτεται, αλλά, για να γίνουν, εξαρτάται από άλλους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον πασά, ε;

ΓΕΡΟΣ Αν είναι μονάχα από τον πασά, μπορεί και να παλεύεται το πράμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά!.. Πάει και παραπάνω δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Μάλλον... (Μικρή σιγή). Εγώ της είπα να κοιτάξει 'κει πέρα να παντρευτεί, που μου την ζητάνε νοικοκυραίοι άνθρωποι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την ζητάνε, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι!.. (Μικρή σιγή). Βέβαια... μικρή είναι ακόμη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχει και τα σχέδιά της... Άσε... μπορεί και να της βγουν.

ΓΕΡΟΣ Τέλος πάντων... Σ' ευχαριστώ για την σκάλα. Πάω, γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια... κι όποτε την ξαναχρειασθείς, εδώ θα είναι... (Κάνει 'μπρός-πίσω μονολογώντας). Ρε, την Θεανώ!.. Τώρα... πού να είναι ο μαλαγάνας... να του 'πώ τα νέα; Ωρέ... δεν μελέταγα κάτι άλλο;

Σκηνή Β'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αμίλητος. Σταματάει λίγο μακριά από τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντάς του νοήματα με το χέρι να πλησιάζει). Κουτς... κουτς... κουτς!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Προχωράει άλλο λίγο και σταματάει πάλι μακριά του. Ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χριστούλης!.. (Κάνοντάς του πάλι νοήματα με το χέρι να πλησιάζει). Κουτς... κουτς!.. Έλα... έλα!.. Γκελ... Γκελ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Προχωράει, φτάνει σε μικρή απόσταση από αυτόν και σταματάει. Με πείσμα). Μμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μιμούμενος τις κινήσεις και την φωνή του σκύλου). Μμμμου άγαγαβ... αβ... αβ!.. Γρρρρ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Παλιάνθρωπε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να μιμείται τον σκύλο). Μμμ... αβ... αβ... αβ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον πλησιάζει). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει κι αυτός). Ε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ήταν εδώ αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... έφερε την σκάλα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μιλήσατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι λέγατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι δεν λέγαμε; Όλα τα είπαμε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποια όλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτά που λένε οι γείτονες μεταξύ τους.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι εμένα δεν θα μου 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχω κάτι να σου 'πώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Για πες μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μην είσαι περίεργος!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Περίεργος; Και άμα σου ειπώ ότι δεν ρωτάω από περιέργεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απλά δεν θα σε πιστέψω.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι όμως, πρέπει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Βήχει ελαφρά). Κοίταξε... πρόκειται μάλλον για κάτι πάρα πολύ σοβαρό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, πόσο σοβαρό;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ένα σου λέω μοναχά... (πάει κοντά του και σε στυλ εμπιστευτικό) ενδιαφέρεται ο Ταχέρ αφέντης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Από πού κι ως πού, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλλον η κοπέλα κάτι έχει ζητήσει από τον πασά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Α... η μαϊμουδίτσα! Αμέ; Όχι, παίζουμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μουρμουρίζεις, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου είπε τι ακριβώς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι... κάτι σχετικό με τις σπουδές, που έχει κάνει... Ξέρεις, έχει σπουδάσει... κάπως μου το είπε... αρχαία Ελληνικά και κάτι άλλο... δεν το συγκράτησα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ενώ τα αρχαία Ελληνικά... τα συγκράτησες, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... πά' να χαθεί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μουντζώνει). Όρσε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί με μουντζώνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί άλλο σπούδασε η κοπέλα, ρε... κι όχι αρχαία Ελληνικά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σου είπα... και κάτι άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά εκτός απ' αυτό το κάτι άλλο, που δεν το... πώς το είπες... δεν το συγκράτησες, η κοπέλα σπούδασε και άλλο κάτι άλλο και όχι αρχαία Ελληνικά. Γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία... δεν μας το λες εσύ, που τα ξέρεις πιο καλά όλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σπούδασε, ρε... αρχαιολογικά Ελληνικά... και... και Βυζαντινολογικά... Αμόρφωτε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ... ο μορφωμένος!.. Τέλος πάντων, πες το, όπως θες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όπως θέλω... όπως πρέπει!.. (Σε άλλο τόνο). Και δεν μου λες... (σε άλλο τόνο) ώστε έτσι η πιτσιρικά... ζήτησε άδεια απ' τον πασά, για να ξεκινήσει ανασκαφές, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ανασκαφές; Δε... δεν μου είπε για κάτι τέτοιο ο μπέης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... δεν σου είπα λεπτομέρειες... πάντως αυτό θέλει να κάνει η κοπέλα. Μάλιστα βρήκε και βοηθό!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βοηθό... ποιον, εσένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... τον Κολητήρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτό... σου το είπε ο Κολητήρης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ο Κολητήρης και ο γέρος. Γι' αυτό, λέει, ήρθαν εδώ. Ο ίδιος δεν ήθελε, αλλά η μικρή επέμενε... Φαίνεται, υπάρχουν πολλά αρχαία στην περιοχή.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα; Και τι άλλο σου 'λεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο γέρος... αλήθεια, πώς τον λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάκη!.. Κι άμα μου βρεις από πού βγαίνει ο Μάκης, κερνάω φασουλόζουμο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, εγώ θα κεράσω, άμα μου 'πεις εσύ: γιατί δεν προτιμάει η κοπέλα να παντρευτεί, πού 'ναι και πολύ-πολύ ωραία, παρά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διακόπτοντάς τον). Να σου το 'πώ αμέσως!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για λέγε, για λέγε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το κέρασμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δικό μου... τι θέλεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θέλω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... τι τραβάει η όρεξή σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η όρεξή μου; (Μικρή σιγή). Μωρέ, εμένα... πολλά τραβάει η όρεξή μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πες μου ένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... μια μακαρονάδα ζεστή με σάλτσα και τυράκι μπόλικο...

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Έγινε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έγινε... δηλαδή, πώς έγινε;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Θεε να πάμε στο μαγέρικο, να την φας και να την πληρώσω εγώ... ή να σου δώσω χρήματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, τώρα εσύ... έχεις απάνω σου λεφτά, έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Ε, πώς αλλιώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με υποψίες). Και... πού τα 'κονόμησες;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Αυτό τι... τι σημασία έχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχει... πώς δεν έχει; Όλα έχουνε σημασία... Δεν έχεις ακούσει για το πόθεν έσχες;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Κάτι έχω ακούσει... αλλ' αυτό πού κολλάει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς; Μπορεί τα λεφτά που κρατάς... να σου τά 'δωσε ο Ταχίνης, για να μου τα δώσεις εμένα..

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Και γιατί να σ' τα δώσω εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να σου δώσω πληροφορίες... Λέγε!

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Τι να 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Ταχίνης σου τά 'δωσε;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά όχι για να τα δώσω σ' εμένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πόσα σου έδωσε;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Έ; Μια... μια λίρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μία; (Ρίχνει το χέρι του προς τα κάτω και αρχίζει να το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές).

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Μμ; Δηλαδή... δύο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να κουνάει 'μπρός-πίσω το χέρι του). Δύο;

ΧΑΤΖΗΒΑΒΑΤΗΣ Δύο, δύο... Μία για τον καθένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Και δεν θα σου δώσει άλλα; (Μαζεύει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί να μου δώσει άλλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... Πρόσεξε, γιατί θα τον ρωτήσω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον Ταχήνη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θα τον ρωτήσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πόσα του πήρες και πόσα απ' αυτά είναι για μένα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σου είπα, δυο λίρες... Άντε, θα μου 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τις δυο λίρες!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να σου 'πώ. Άντε, άντε, φέρ' τες... που ήθελες να με κεράσεις με δικά μου λεφτά... κουβαρντά!.. (Σε άλλο τόνο). Είπα κι εγώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα μου ειπείς; (Βγάζει και του τις δίνει). Να... πάρ' τες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τες!.. Είναι σωστές; (Τις παίρνει, τις κοιτάζει για λίγο και έπειτα τις βάζει στην τσέπη του). Τσέπ'-τσεπούμ... Δεν έχεις άλλες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... όχι!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Τι άλλα νέα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Άγρια κάπως). Λέγει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ισα. Τι... λέγαμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για την κοπέλα... γιατί θέλει να κάνει αυτά που λέει... και δεν προτιμάει να παντρευτεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γούστο της και καπέλο της! Ωωώ... Άέ' από 'κεί πέρα... κουτσομπόληδες... Και καλά, ρε... εσύ, εντάξει... σουρτούκω ήσουν μια ζωή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σουρτούκω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι θα 'πεί σουρτούκω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ξέρω 'γώ... θα 'πεί... (Μικρή σιγή. Απότομα σε άλλο τόνο). Αλλά κι εκείνος ο Ταχήνης... κοτζαμάν αξιωμακούτος... παπουτοής του πασιά... δεν ντρέπεται λιγάκι, να κουτσομπολεύει τα κορίτσια του κόσμου; Και να πληρώνει κιόλας;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι λες, βρε; Ποιος κουτσομπολεύει; Τη δουλειά του κάνει ο άνθρωπος... Πληροφορίες συγκεντρώνει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Μου φαίνεται... είμαστε όλοι σας... Ακούς εκεί, δουλειά του... Αυτή είναι η δουλειά του;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά... τι; Ξεχνάς πως είναι και αστυνομικός του σαραγιού; Εσένα πόσες φορές σ' έχει πάρει 'κεί πέρα γι' ανάκριση... σαν υπασπιστής του πασιά σε φωνάζει κάθε φορά; Σαν αστυνομικός σε καλεί... για ανάκριση κι όχι για λακριντί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Μμ; Εν πάση περιπτώσει... η κοπέλα δεν θέλει να παντρευτεί... Είναι μικρή... δεν παντρεύεται!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ο γέρος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ο γέρος; Γιατί δεν παντρεύεται ο γέρος;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί δεν την παντρεύει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την κοπέλα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, την κοπέλα βέβαια!.. Ποια... την μάνα του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... έχει και μάνα; Οουουού... θά 'ναι εκατό χρονών, ε; Κατάκοιτη θά 'ναι... δεν την έχω ιδεί ποτέ... Εσύ πού την ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την μάνα του γέρου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Σου είπα εγώ ότι την ξέρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι μου λες; Δεν καταλαβαίνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, δεν μου είπες... γιατί δεν παντρεύει την μάνα του;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Την μάνα του να παντρεύει ή την κόρη του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... για την κόρη λέγαμε... μου ξεφουρνίζεις την μάνα. Πιάνουμε την μάνα, θυμάσαι πάλι την κόρη. Τελικά διάλεξε: ποια θες... την μάνα ή την κόρη;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μμ; Δυσκολεύεσαι, ε; Εμ', βέβαια... η μια θα σου πέφτει μεγάλη... η άλλη θα σου πέφτει μικρή... μέσος όρος δε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω κι εγώ τι λέω;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ ρώτησα απλά: γιατί δεν παντρεύει την κόρη του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την κόρη του... έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Την κόρη του... την κόρη του!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι την μάνα του;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Είπαμε, την κόρη του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί δεν παντρεύει την κόρη του...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Της το είπε, αλλά δε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι δε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν θέλει... είναι μικρή... έχει και τα σχέδια της...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τα σχέδιά της, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ναι... και υποχώρησε ο άνθρωπος... δεν την αυτό...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σκεπτικός). Μάλιστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θεε να ρωτήσω μήπως παντρεύει την μάνα του;
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι... όχι.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, αν θεε... (Μικρή σιγή). Τελικά όμως, δεν μου
'πεε.
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ... τι πράμα;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από πού βγαίνει ο Μάκης... Δεν σου είπα ότι το γέρο
τόνε φωνάζουνε Μάκη;
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Απ' το Θύμιος;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... και ο Θύμιος Μάκης;
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλλον. Έτσι λέγανε κάποιο Μάκη που ήξερα εγώ.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντως τον πατέρα της μικρής δεν τον λένε Θύμιο...
Ούτε Γεράσιμο.
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αυτό είναι πιο συνηθισμένο... Τελικά, πώς τον λένε;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρόδρομο!
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... μάλιστα. Σπάνιο όνομα.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπάρχει και πιο σπάνιο... Γιακουμής!..
ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... ναι... κι απ' αυτό βγαίνει ο Μάκης.
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι απ' αυτό... (Σε άλλο τόνο). Είδεε ο Μάκης;

Σκηνή Γ'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού προσπεράσει λίγο τον Καραγκιόζη, σταματάει). Κονιόρδα... τι έγινε τώρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γεια σου, Κολητήρη.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Χατζηβατή). Όλα καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε, Κολητήρη; Για πού τό 'βαλες, ρε... θα μας 'πείς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Γέρνοντας για λίγο το κορμί του προς τα πίσω). Να μη σε νοιάζει!.. (Προχωράει προσπερνώντας και τον Χατζηβατή). Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Πας στην αυτούλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σταματάει χωρίς να στρέψει. Γέρνοντας πάλι για λίγο το κορμί του προς τα πίσω). Είπαμε: να μη σε νοιάζει... 'Ντάξει; Άντε, περίεργε... (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Δουλειά σου εσύ!..

Σκηνή Δ'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αυτούλα... ποια λέτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την αυτή, ντε... την Θεώνη... Όχι... όχι Θεώνη. Μμ... Θεανώ... Θεανώ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α, μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, βέβαια. Δεν είπαμε, ο Κολητήρης είναι βοηθός της;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά σε τι πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα αρχαία, ρε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι ολόκληρη διαδικασία... Πρέπει, λέει, να βγουν από 'κεί που είναι χωμένα... να καθαρισθούν... Μήπως ξέρω κι εγώ; Πάντως, θα μπουν κάπου, να πηγαίνει όποιος θέλει να τα βλέπει... και μάλιστα με εισιτήριο.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δηλαδή σε μουσείο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για μουσείο δεν άκουσα... (Σε άλλο τόνο). Ρε συ... γιατί δεν την φωνάζει ο Ταχίνης την κοπέλα, ν' ακούσει όλα αυτά που θέλει από πρώτο χέρυ; Να της κάνει κι αυτηνής ανάκριση... Μμ; Εμένα πώς με τραβολογάει κάθε τόσο γι' ανάκριση και δεν ρωτάει δεξιά κι αριστερά για πληροφορίες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί τις έχει, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θες να 'πείς ότι εγώ έχω φάκελο και η κοπέλα δεν έχει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλλον...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... αν κατάλαβα καλά... φάκελο θέλει να της φτιάξει, έτσι; Και γι' αυτό σε έστειλε σε μένα... Μμ... αυτό είναι... Αυτό είναι!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι... όχι... δεν πρόκειται για κάτι τέτοιο... Απλά θέλει να ξέρει μερικά πράγματα, για να ιδεί τι θα ειπεί στον πασά: να ασχοληθεί με την περίπτωση της ή να μην ασχοληθεί καθόλου; Αυτό... κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πασάς; (Σκέφτεται). Α... κατάλαβα... για να της δώσει την άδεια.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κάτι τέτοιο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... Λοιπόν, άντε πες του... όλα καλά... όλα άσπρα... ν' ασχοληθεί... Υπογράφω εγώ!.. Κι αν σου δώσει τίποτε λεφτά... τα μισά δικά μου... 'Ντάξει; Γκέγκε; Για... για έξοδα φακέλου... έτσι το λένε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι αν δεν μου δώσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα μείνεις χρεωμένος!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ; Βρε, άντε από 'κεί πέρα... που θα με βγάλεις και χρεωμένο από πάνω!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... πάω... Πάω... πάω... πάω!.. Εσύ να κοιτάξεις τι θα κάνεις... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του σιγοτραγουδάει). Πάω, πάω... πάω... πάω, πάω... πάω, πάω, πάω!.. Πάω...

Σκηνή Ε'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου... (Μικρή σιγή. Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά... Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε να ιδεις... κάποιος χτυπάει την πόρτα. Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά! Πο, να πασάινω, εφέντ', το καημένο... τσαμπούκ-τσαμπούκ... (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Αυστηρά). Πόγια, ωρέ σκούφια!.. Πο, τι να φκιάχνεις νταμπα-ντούμπα και να χαλνάς το ραχάτ' του εφέντ'... α;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δερβέναγά μου, παλικαρά μου... ζητώ συμπάθειο, ο καημένος...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Άγρια). Πόγια, κρένε, ωρέ χαμένε, τι να χαλεύεις... κι άσε τα τούτα μας και τα 'κείνα μας... μπεζεβέν'!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τον αφέντη τον Ταχίρ θέλω... Τον αφέντη τον Ταχίρ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το σκοόφια το Χατζηαβάτικα νά 'ναι κάτω... Να χαλεύει το εφέντ' το Ταχέρ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά... πήγαινε, Δερβέρναγα.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εμένα θέλει;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για πήγαινε, μήπως έχει να σου ειπεί τίποτε για την υπόθεση.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α, ναι... Ναι, μπορεί. Για να πεταχτώ μια στιγμή.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άφεριμ!..

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει τερενά). Προσκυνώ, μπέη μου, ο κατημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Ναι, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΣ Τι έγινε... τι έμαθες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κοιτάξτε... απ' ό,τι μου είπε και ο Καραγκιόζης, που είχε μια συζήτηση με τον πατέρα της...

ΤΑΧΗΣ (Τον διακόπτει). Με την ίδια όχι, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με την ίδια έχει κάτι φιλίες ο μεγάλος γιος του ο Κολητήρης.

ΤΑΧΗΣ Ε, τι μεγάλος; Παιδάκι είναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτή, μπέη μου, μικρή είναι.

ΤΑΧΗΣ Μικρή; Κάτσε καλά!.. Λοιπόν... για πες μου: τι πληροφορίες έχεις; Γιατί δεν παντρεύεται, παρά θέλει να κάνει όλα αυτά εκεί που λέει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, γι' αυτό που σας είπα... η ίδια πιστεύει ότι είναι μικρή για γάμο.

ΤΑΧΗΣ Για γάμο είναι μικρή, γι' αυτά που λέει δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να σας 'πώ, μπέη μου;

ΤΑΧΗΣ (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων... θα την κουβεντιάσω κι εγώ... Μόνο, πες μου: ο Καραγκιόζης δεν σου είπε τίποτα άλλο; Δηλαδή... δεν έτυχε ν' αντιληφθεί τίποτα παράξενο... τίποτα περίεργο, ασυνήθιστο... ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τίποτα... Απλά η κοπέλα έχει κάποια σχέδια, που έχουν να κάνουν μ' αυτά που έχει σπουδάσει.

ΤΑΧΗΣ Μα τώρα... είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Έχει σπουδάσει η κοπέλα... Οι κοπέλες δεν είναι για να σπουδάζουν...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε λόγος!.. Οι κοπέλες; Οι κοπέλες είναι για να παντρεύονται... (Σιγή).

ΤΑΧΗΣ (Ξεροβήχει). Και τι ακριβώς θέλει να κάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι με αρχαία...

ΤΑΧΗΣ Αρχαία, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... αυτά που είναι χωμένα εδώ στην περιοχή μας.

ΤΑΧΗΡ Τι... θα τα ξεχώσει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κάτι τέτοιο... για να μπορεί, λέει, να τα βλέπει ο κόσμος... και μάλιστα με εισιτήριο!..

ΤΑΧΗΡ Αχά... και με εισιτήριο κιόλας!.. Μπρε, μπρε, μπρε... τι άλλο θ' ακούσουμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πάντως ο Καραγκιόζης... μου είπε να σας 'πώ να... ν' ασχοληθείτε με την περίπτωση της...

ΤΑΧΗΡ (Με δόση ειρωνείας). Ε, αφού το είπε και ο Καραγκιόζης... μπορούμε να κάνουμε αλλιώς; (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... κάποια απ' αυτές τις μέρες λέω να τον συναντήσω κι εγώ για κάτι που τον θέλω... (Μικρή σιγή). Δεν μου λες: χρήματα του έδωσες καθόλου;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Βέβαια... όλα όσα μου δώσατε!.. Και μάλιστα μου είπε, αν μου δώσετε κι άλλα, να του δώσω τα μισά.

ΤΑΧΗΡ Α... μπα; (Βγάζει και του δίνει χρήματα). Πάρε εδώ εσύ αυτά και μην του δώσεις τίποτα... Θα το τακτοποιήσω εγώ. Έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Μα, δεν ήταν ανάγκη... (Βάζει τα χρήματα στην τσέπη του). Ευχαριστώ πολύ.

ΤΑΧΗΡ Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

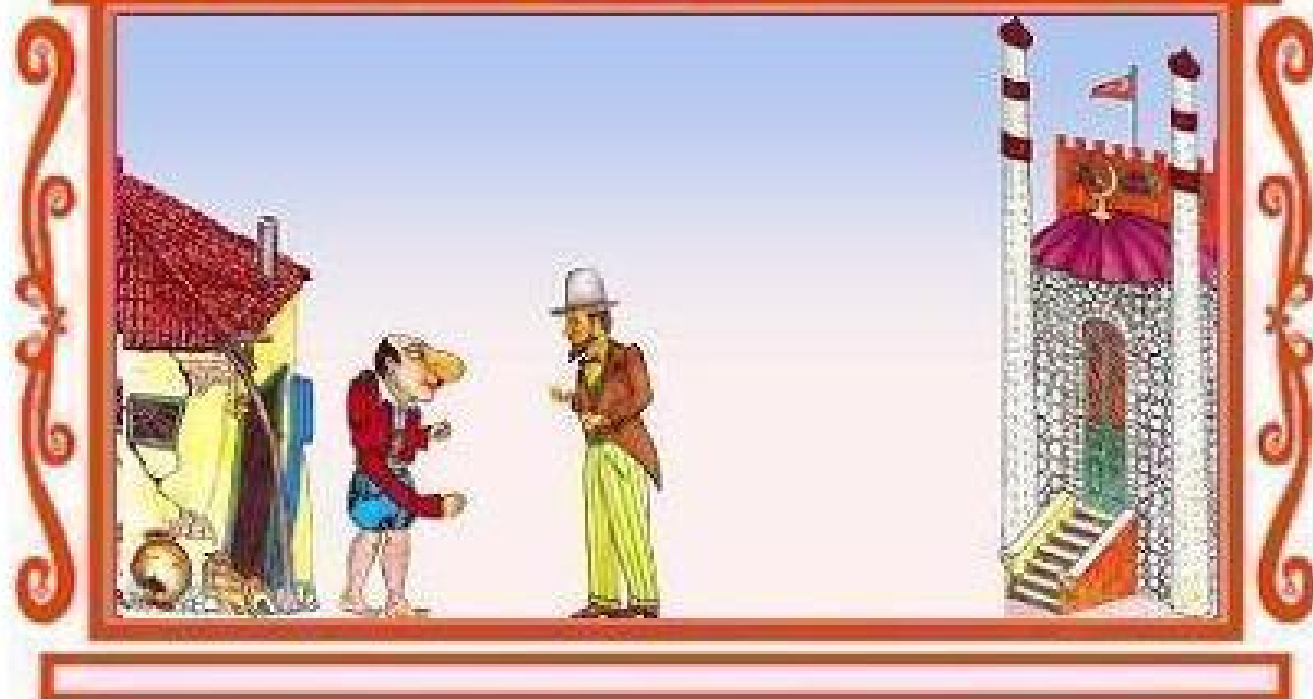
ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ... Στο καλό να πάτε... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας!.. (Μικρή σιγή. Μονολογεί). Για να φύγω κι εγώ προς τα 'δώ, μη με ιδεί αυτός ο μούργος και μου τα πάρει κι αυτά. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Μωρέ, δεν τσ' αφήνω τσι καντάδες και τσι καντσονέτες... και να ιδω; ευτούνος ο Καραγκιόζος είναι μέσα; Μπας και βάλει κανένα χεράκι και γίνει η χρεία μου... (Πλησιάζει στην καλύβα για να χτυπήσει την πόρτα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ξου... παλιόγατα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Ξαφνιάζεται και κάνει λίγο πίσω). Τι... τι έκαμε, λέει; Ελόγου μου είμαι η παλιοκατσούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χάσου, σιχαμένη!.. Ξου, ξου!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ρε Νιόνιο!.. Εσύ είσαι, ρε; Άει στο διάλο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όχι, η κατσούλα τση γειτονίας σου είναι... όπου κυνηγάει αρουραίους σαν και του λόγου σου... θεριακομμένους!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... Όχι!.. (Ξεροβήχει). Δηλαδή... είναι, μωρέ, μια παλιόγατα... κι έρχεται και δε μας έχει αφήσει πιάτο για πιάτο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε τσι ξερασιές... άσε τις ξερασιές!.. Άκου', λέει, πηγαίνει η κατσούλα... Και ποια κατσούλα, φινόρο μου, κοτάει ν' αριβάρει εδωπά και να τα βάλει... με το σκύλο να τα βάλει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον σκύλο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ελόγου σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άει στο διάλο!.. Άει στο διάλο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και τώρα όπου κάμαμε τσι μπαρτζολέτες μας... θα μου είπεις, ψυχή μου, τι κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Καλά ειμ' εγώ... καλά εισ' εσύ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καλιά, καλιά... Και θά'μαι, παναπεί, καλύτερα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα διακόπτοντάς τον). Προσεχώς, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... άμα με βοηθήσεις και κάμω τη χρεία μου. Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... δυσκολεύεσαι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... πολύ δυσκολεύομαι, ο πόβερρος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και χρειάζεσαι βοήθεια, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... ναισκε, μπερτοδουλάκο μου... αγιούτο χρειάζομαι... Αγιούτο, σούμπιτο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Και γιατί, ρε, δεν πέρναγες από 'δώ το ιατρείο του σαραγιού, να σου πατήσουν ένα κλύσμα... να γίνει η χρεία σου με τη μία;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άλλη χρεία έχω εγώ, Καραγκιόζο... άλλη, ψυχή μου... Αισθηματική... παναπεί, στο σεντιμέντο!.. Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... στο σαντοιμέντο... (Σε άλλο τόνο). Και... για λέγε, για λέγε: πού αγάπησες πάλι, τρομάρα σου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εδωπά... από πάνω σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Την νιόφερτη παναπεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... την νιόφερτη...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Τι να κάμω, Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν πας για λίγο καιρό στον αδερφό σου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τον Άντζουλο... για ποίο λόγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να σου περάσει.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα, εγώ δεν θέλω να μου περάσει, τζόγια μου. Όσκει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όσκει; Και τι θέλεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να μου φτιάξεις τη χρεία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Αφού τήνε ξέρεις την τζογούλα... της τα λες όπως θες... και τήνε κουμαντάρεις, παναπεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... την κουμαντάρω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... ελόγου σου! Τό 'μαθα εγώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, τό 'μαθες εσύ... Και τι ακριβώς θες να κάνω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, δεν είπαμε; Να μου φτιάξεις τη χρεία, ψυχή μου! Να της είπεις, παναπεί, κάμποσες παρόλες για την αφεντία μου φίνες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα, φίνες!.. Δηλαδή... αν κατάλαβα καλά... θες να της στείλεις προξενιό και εμένα με θες για προξενήτρα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πες το... πες το όπως θες ελόγου σου... εμένα μου φτάνει να μου φτιάξεις τη χρεία... Και θα πάρεις και ρεγάλο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... θα πάρω και ρεγάλο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με έμφαση). Τσέρτο!.. Να, να... (βγάζει και του δίνει χρήματα) πάρε και μία λίρα μπροστάντζα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο... για φέρ' τη 'δώ... Τσέρτο!.. (Την παίρνει, την κοιτάζει λίγο και μετά την βάζει στην τσέπη του). Τσέπ' -τοεπούμ...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κι άμα, που λες, καμωθεί η χρεία... θα πάρεις κι άλλες. Εκατάλιαβες; (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου, Καραγκιόζο και μένω ήσυχος. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... μείνε ανήσυχος. Τσέρτο!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Έρμε!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται απαγγέλλει μακρόσυρτα το στιχάκι του). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και συνεχίζει προχωρώντας προς την καλύβα). Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. (Φταρνίζεται). Αρψού!.. (Πλησιάζει στην καλύβα έτοιμος να χτυπήσει την πόρτα, αλλά πριν του έρχεται φτάρνισμα διπλό). Αρψού... ψου!.. (Κατ' ιδίαν κάνοντας λίγο πίσω). Γείτσες μου, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι, στο διάλο... τι γίνεται έξω; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε Ζαχαρία!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρετε, κύριε Καραγκιόζη... Με ακούσατε, ουίτ, που φταρνίσθηκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι άκουσα... που έσβησε η λάμπα!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Η λάμπα... μα πώς... την είχατε αναμμένη, ουίτ, μέρα μεσημέρι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έψαχνα, μωρέ, να βρω ένα κουμπί... έχω μπόλικά σ' ένα κουτί... και την είχα αναμμένη. Κατάλαβες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Φταρνίζεται πάλι). Αμφού!.. Μα, μυστήριο δεν είναι, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο πράμα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Που φταρνίζομαι έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι συμβαίνει...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ή σε μελετάνε... ή έχεις πάρει κρύο.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λέτε να κρυολόγησε η μυτίτσα μου, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχεις καταρροή;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, το άλλο συμβαίνει... Ναι. Κάποιος ή κάποια σε μελετάει.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λέτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Αλλιώς δεν εξηγείται...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπορεί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, όπως ερχόσουνα... μήπως σε είδε, ρε, καμιά κοπελιά... μήπως άκουσε και το τραγουδάκι σου, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ουίτ... Μια πολύ ωραία κοπέλα εδώ από πάνω... την ξέρετε νομίζω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς δεν την ξέρω; Όλοι την ξέρουνε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ξέρετε, ουίτ... μου ήρεσε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου ήρεσε, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες; Αυτή σου ήρεσε... εσύ... της ήρεσες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σίγουρα, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Τότε... αφού σου ήρεσε και της ήρεσες... μην κάθεται καθόλου. Ορμα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Να... να ορμήσω, ουίτ... αλλά, ξέρετε... σ' αυτά εγώ είμαι λιγάκι ντροπαλός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι καταλάβατε, ουίτ; (Φταρνίζεται). Αμψού!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω) 'Γείτσες!.. Ε, να... θα μείνει αυτή να σε μελετάει κι εσύ να φταρνίζεσαι. (Πλησιάζει πάλι). Χμ... Αυτές οι δουλειές, Μορφονιέ μου... θέλουνε θάρρος, καρδιά... και πλάτη φαρδιά!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... εντάξει... τα έχω αυτά, ούουου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λέω, αν μπορείτε να με βοηθήσετε, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον... ξέρω 'γώ; Τι να κάνω δηλαδή;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε... να της 'πείτε, ουίτ, καλά λόγια για μένα. Μιλάτε, ουίτ... δεν μιλάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ου... βέβαια!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ωραία, ουίτ!.. Και κανονίστε, να πάω ένα απόγευμα με τη μαμά μου, να την ζητήσω επισήμως, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επισήμως, ε; Έτσι... στο άψε-σβήσε, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αφού, ουίτ, μου ήρεσε και της ήρεσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, βέβαια!.. Να της πάω και λουλούδια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ναι... εκ μέρους μου, ουίτ... Ορίστε και χρήματα!.. (Βγάζει και του δίνει χρήματα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για... (ξεροβήχει) για φέρ' τα 'δώ... (Τα παίρνει, τα κοιτάζει λίγο και μετά τα βάζει στην τσέπη του. Κατ' ιδίαν). Μμ; Καλή δουλειά ανοίξαμε... (Ξαφνικά στον Μορφονιό). Ναι, αλλά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι, ουίτ; Σκεφτήκατε κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, λέω, ρε συ, μήπως θά 'πρεπε να το συζητήσεις πρώτα με τη μαμά σου... Μμ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Το έχω, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απορεί). Το έχεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... από καιρό, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από καιρό; (Σε άλλο τόνο). Κύριε ελέησον!.. (Μικρή σιγή). Και... πώς δηλαδή; Η κοπέλα δεν έχει πολόν καιρό εδώ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... με τη μαμά μου, ουίτ... έχουμε συμφωνήσει... πως, όταν κάποια κοπέλα μου αρέσει... θα πάμε να την ζητήσουμε αμέσως, ουίτ!

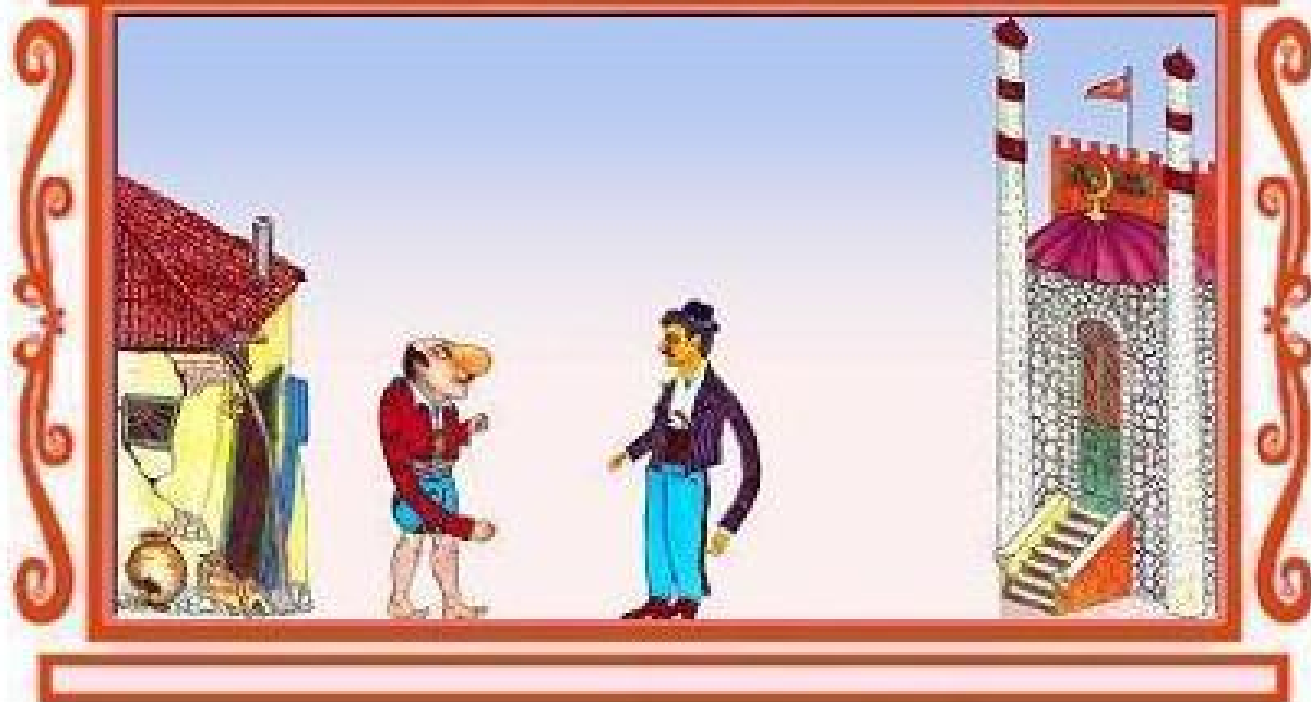
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... γί' αυτό είπες; αφού σου ήρεσε και της ήρεσες... Κατάλαβα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ωραία, λοιπόν! Οπότε, περιμένω νέα σας, ουίτ... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... (κατ' ιδίαν) και περαστικά! (Εξερχόμενος πόσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Ρε, τον Ζαχαρία...

Σκηνή Γ'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται, ενώ ακούγεται ρεμπέτικη μουσική). Έεεπ'!.. Όπα, μάγκες... Έλα, Βαγγελίστρα μου... Οοόχ!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας). Άλασα... Όπα, είπα!.. (Η μουσική σταματάει, σταματάει και αυτός να χορεύει). Έεε, ρε, κατέβα, Χριστούλη μου... να σε κεράσω τι πίνεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... άλλος... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, σταματάει σε μικρή απόσταση από αυτήν και τον κοιτάζει).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Συνεχίζει προχωρώντας προς την καλύβα). Και να με πάρεις, νά 'με, στην ομάδα, να σεργιανίσουμε όλο τον κόσμο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας). Και τον υπόκοσμο... (Σε άλλο τόνο). Τι τρέχει, ρε Σταύρο... με ποιόνε τά 'χεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ωωώ... αδρεφάκι Καραγκιοζάκο... είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια χαρά νταν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό; Γεια σου κι εσένα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πώς τα πας... γερός, δυνατός... ντούρος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ντούρος και κουμουντούρος!.. Ελόγου σου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Χαίρω άκρας υγείας και βάλε!.. Μέχρι που με πάνει, νά 'με... κάτι φορές το υπεροπτικό μου και το αλαζονικό μου... και λέω με την πάρτη μου: τι έχουνε, νά 'με, κάτι ανθρωπάκια και τρέχουνε κάθε τόσο στους ντοτόρους και στους σπετσέρηδες; (Έντονα). Άμα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε, ε; (Έντονα). Άμα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γειασάν!.. Είσαι, νά 'με, υπερόπτης... και αλαζόνας... (συμπληρώνοντας) και τσίφτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα τρία κακά της μοίρας μου δηλαδή...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε μάπα!.. Αυτά είναι άλλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου τα λες κι εμένα, ρε κουνουπίδι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τώρα; (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... Φτωχός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οχ... μέσα είμαι!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσχημος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Ξεροβήχει). Άλλο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και άντρας... ξέρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντρας... τι; Τι ξέρω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γιαλαντζι, νά 'με... Φούστα-μπλούζα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή. Με νόημα). Αυτό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μέσα είσαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει... μέσα; Α... όχι και μέσα... όχι και μέσα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θέλω να 'πώ: τό 'πιασες το υπονοούμενο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... είπα κι εγώ... Κάτσε καλά.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, Καραγκιοζάκο... ερχόμουνα

ακαριαία, νά 'με... προς συνάντησή σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακαριαία, ε; Μπράβο!.. (Σε άλλο τόνο). Τι είναι, ρε... τι τρέχει; Για λέγε, για λέγε...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θα μπω αμέσως στο θέμα... Πρόκειται για την μικρή από πάνω... την καινούρια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκανε αυτή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μου γυάλισε κάργα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; Κάργα, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι να κάνουμε τώρα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Να, ρε, έλεγα, νά 'με... επειδή ελόγου μου έχω καλούς σκοπούς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι! Κι επειδή, νά 'με, ελόγου σου έχεις καλές σχέσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Με θες για προξενήτρα, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... να βάλεις κι εσύ, νά 'με, ένα χεράκι με... με τίποτα καλολογικά εκεί πέρα... για να γίνει η φτιάξη. Με πιάνεις; Κι εγώ μετά, αδρεφάκι, θα σου 'ξηγηθώ μπαγιόκο... που θα μείνεις ενεδός, νά 'με!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με νόημα). Μετά... Τώρα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τώρα... (βγάζει και του δίνει χρήματα) ασαυτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για... (ξεροβήχει) για φέρ' τα 'δώ... (Τα παίρνει και τα κοιτάζει). Μμ... κάτι γίνεται. (Τα βάζει στην τσέπη του). Έφυγες!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ερώτηση επιβεβαίωσης). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έμφαση). Είπα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εισ' ωραίος, ρε!.. (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είμαι, είμαι!.. Και τα άλλα, που είπαμε, είμαι... Όλα, εκτός απ' το τελευταίο... Έτσι; Ξηγημένοι!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, τὸ ἔπαμε για... (Σε ἄλλο τόνο). Λοιπὸν... θα περιμένω, ε; Γεια σου, Καραγκιοζάκο!.. (Εξέρχεται πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ σαραγιοῦ).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς καλύβας τοῦ διαλαλεῖ). Ἄλλος, παρακαλῶ... Για ορίστε... για περάστε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς καλύβας καὶ προχωρᾷ με κωμικὲς κινήσεις μουρμουρίζοντας τὸ τραγουδάκι του). Εεεεεεέ... βίζο... λα βίζο... λα βίζο... (Σταματᾷ καὶ στρέφει πρὸς τὴν καλύβα). Πρῶτα λα ικάντο... (Πλησιάζει καὶ χτυπᾷ τὴν πόρτα. Φωνάζει). Εχέεε... κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. (Συνεχίζει τὸ τραγούδι του κάνοντας λίγο πίσω). Εσπερλέμος σαβαγιές... каракизо ле βάμος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς καλύβας του). Χα!.. Καλῶς τὸν Χαχαμῖκο, τὸν φίλο μου... Τι ἐγίνε, Σολομὸς; Πῶς ἀπὸ ἔδω, ρε ξεβιδωμένε; Ἀλλὰ τι ρωτᾷω; Για τα νοίκια που σου χρωστᾷω, ἤρθες... Ἐτσι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ὅκε, ὀκε!.. Ὅκε κρωστᾷει νοίκια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Για... για ξαναπές τὸ αὐτό!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Το τονίζει). Όκε κρώσται νοίκια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας με το χέρι του αρνητική κίνηση). Όκε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... Όκε πληρώνεις νοίκια ξανά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... θες να φύγω... α;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... όκε φύγει... Εσύ μείνει εδώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα μείνω εδώ χωρίς να πληρώνω νοίκι... αυτό;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... αυτό, αυτό!.. Εσύ καταλαβαρδούγκος. Όκε πληρώνεις νοίκι... αλλά κάνεις εμένα κάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε βλαμμένε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Προξενιό!.. Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... μιλάμε για γυναίκα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... γκυναίκα... γκυναίκα... Ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα πρόκειται για γυναίκα... και μάλιστα ωραία... εδώ εγώ... και η πρώτη προξενήτρα!.. Πες μου όνομα και διεύθυνση!

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ; Όκε καταλαβαρδούγκος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια είναι, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Α... γκειτόνισσα δική σου... καινούρια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τη Θεανώ... μπράβο!.. Όπου νά 'ναι, θ' αρχίσουν και τ' αρχαία να έρχονται εδώ πέρα... μοναχά τους. Χα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Μπούρου-μπούρου... όκε καταλαβαρδούγκος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα αυτά... είναι κάτι δικά μου. Λοιπόν... εγώ θα βρω την κοπέλα και θα της 'πώ για σένα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έπεις λόγια καλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια... τα καλύτερα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κι εμένα μετά... όκε κρωστάει νοίκια... πάπαλα!.. Άμα δουλειά ερθεί ταμάμ, εσένα όκε πληρώνει νοίκια ξανά... πέντε κρόνια. Καταλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Κάπως αλλιώς δεν μου τά 'λεγες πριν; Να... να τα κάνουμε δέκα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ; Πολλά... Κάνουμε... έξι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λίγα... Εννιά.

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ... επτά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οχτώ.

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ; Οχτώ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει, ζήτω!.. Κλείσαμε.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε! Αντίος, κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. (Προχωράει κωμικά προς την καλύβα προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Ε... θα περιμένω νέα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι!.. (Στρέφει προς το μέρος του).

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τον ξεβιδωμένο... (Εξερχόμενος και αυτός προς την πλευρά της καλύβας διαλαλεί). Πάσαρε, κόσμεε... για ορίστε!..

Σκηνή Ε'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, χορεύοντας άτοσαλα). Άει-χάει... Οχ-όπ'! Όμπλατς!.. (Απότομα σταματάει και στρέφει προς την καλύβα. Σταματάει και η μουσική). Ουρ', δεν τ' αφήνεις τα γλεντοκοπίσματα, Γιώργαρε... και να τηράξεις τι θα κάμεις, αφού σι βάρισε ιέρουντας, ιέρμε... πλιότερο βαρύς κι από νταμλάς, αφού βαράει τα μουλάρια κι ψουφάν'!.. Όι, μανούλα μ'... τι έπαθα, ου μαύρος, τι έπαθα; Ούι, ούι!.. (Πλησιάζει την καλύβα και φωνάζει). Πού είσι, ουρέ Καραγκιόσοζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ, ωχ, ο Μπαρμπαγιώργος!.. (Εμφανίζεται γρήγορα από την πλευρά της καλύβας). Όπα, μπάρμπα, εδώ είμαι!.. Μην αρχίσεις και χτυπάς την πόρτα και μου γκρεμίσεις την παράγκα... κι έχω και τα νοίκια πληρωμένα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι νιαουρίζεις, ουρέ σαφρακιασμένο... δεν μ' λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τιποτα... κάτι δικά μου λέω.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κάνεις, μπαρμπούλη μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλά ειμ' εγώ... καλά είσ' εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... καλά... Πώς από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Βρήκα νύφη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νύφη... για ποιον;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι για ποιον, ουρέ; Για μένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Σοβαρά μιλάς; Ποια... την ξέρω 'γώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια, ρε μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιδώ...ιδώ... γειτόνισσά σ' είν'... Η καινούρια, ρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πεις... Ε, ρε γλέντια!.. Να τα... να τα και τ' αρχαία, πού 'λεγα... αρχίσανε να έρχονται. Α, ρε Θεανώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ, τι παπαρδελίζεις... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωστε η καινούρια, ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναισκε... Την είδα, απού 'ρχόμουνα 'σια 'δώ, ήτανε στο παραθύρι... κι μι βάρεσ' επί τόπου μαθές. Όι, μανούλα μ', όι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, τι λες; Σε βάρεσε... η κοπέλα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Οούι.. ιέροντας μεγάλος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... είπα κι εγώ. (Σε άλλο τόνο). Μεγάλος, ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μεγάλος, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... πολλά ρίχτερ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πουλλά, λιγα... άει, πάμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να πάμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να την γυρέψουμε, ρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να την γυρέψουμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' τι δα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς... έτσι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς δα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... αμ' πώς δα, αμ' τι δα... στο παραθύρι σ' είδα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, που σου λέου... προυχώρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπάρμπα... αυτές οι δουλειές θέλουνε και κάποια ρέγουλα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έννοια σ'... έννοια σ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλουνε και κάποια σειρά.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούλα αυτούνα 'ναι εντάξει... κανονισμένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς δηλαδή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άκου'... άκου', να μαθαίνεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, να μαθαίνω. (Κάνει λίγο πίσω, λίγο 'μπρός).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιρχόμουνα, απού λες... την είδα κι μ' άρεσε... Αχά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αυτά τά 'παμε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Της πατάου τό 'να μάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πείς... Και;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μου το πατάει κι εκείά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Μπράβο, Θεανώ!.. Μπα... για αρχαίο τον πέρασε και γι' αυτό... (Στον Μπαρμπαγιώργο). Μετά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Της πατάου τ' άλλο μάτι... μου το πατάει κι εκείά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μουχού!.. Και μετά... και μετά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Της πατάου κι τα δυο μάτια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εκείνη τι έκανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' δεν είδα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ' με κλειστά τα μάτια πώς να ιδείς; (Σε άλλο τόνο).
Λοιπόν, άκου' δώ!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τιπουτας... πάμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ντε... την είδες καλά; Δεν την είδες.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Την είδα, σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με κλειστά τα μάτια... και στο παραθύρι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Και τι έχει να κάμει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες τα πόδια της... αν είναι κουτοή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Και τι έχει να κάμει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που θά 'ναι κουτοή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναίσκε, ουρέ!.. Πες πως την παίρνεις γερή και σου κουτσαίνεται ταχιά... Τι θα την κάμεις... θα τη διώξεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Ε... αυτό δεν το είχα σκεφτεί... Οπότε... άμα την πάρεις κουτοή, έτοιμη... δεν τό 'χεις κι έγνοια. Κατάλαβες; Χα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, θα πάμι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να πάμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ρ', άει κουνήσου, μη μας την πάρει κάνας άλλος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάμε, ρε μπάρμπα, άλλα όχι έτοι άξαφνα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάνε μ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πάω πρώτα 'γώ... προξενητής... και θα της 'πώ: το και το... πότε νά 'ρθω με τον μπάρμπα μου να σε ζητήσει. Να της πάω και λουλούδια... Δώ' μου, δώ' μου λεφτά να της πάρω λουλούδια...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... έτοι πάει... Τότε, ναι σ'... άντε, να... (βγάζει από το σελάχι του χρήματα και του δίνει) πάρε μια πεντάρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνοντάς την). Κι άλλα... κι άλλα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μιτά... Άει, γεια σ' τώρα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Στο καλό... κι από πεζοδρόμιο!.. (Κατ' ιδίαν). Ρε, τι γίνεται 'δώ; Α, ρε Θεανώ... Ωχ... ο Ταχήνης!..

Σκηνή ΣΤ'

ΤΑΧΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Γεια σου, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκύβει για λίγο). Σαλαμπαχάερισον, αφέντη μου!

ΤΑΧΗΣ Μου έλεγε ο Χατζηαβάνης ότι ενδιαφέρεσαι για την κοπέλα που μας ήρθε τώρα τελευταία... Είναι αλήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... απλά του είπα ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΤΑΧΗΣ Κατά την γνώμη σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ενώ κατά την δική σου, αφέντη μου, υπάρχει;

ΤΑΧΗΣ Βεβαίως!.. Για να κάνει αυτά που λέει, δεν φτάνει η έγκριση του πασά ή του Σουλτάνου, που μπορεί και να την πάρει... Πάνω απ' όλα χρειάζεται την υποστήριξη ενός συζύγου καλού και προ πάντων ισχυρού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, να παντρευτεί... Έχει προξενιά... ου!..

ΤΑΧΗΣ Ξέρω... Και μια και προξενητής όλων είσαι εσύ... δεν θα κάνεις τίποτα! Θα σου δώσω εγώ, να δώσεις πίσω όσα έχεις πάρει... και όχι μόνο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ο σύζυγος, που λέγαμε;

ΤΑΧΗΡ Άκουσε, φίλε μου... η κοπέλα είναι Ρωμιά, αλλά με Τουρκική υπηκοότητα... Μπορεί, αν θέλει, να παντρευτεί τον καλύτερο... και γιατί όχι εμένα, που μπορώ να της προσφέρω όλα αυτά που χρειάζεται, για να φέρει σε πέρας τα σχέδιά της.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με νόημα). Δηλαδή, αν κατάλαβα καλά...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Πολύ καλά κατάλαβες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, δεν το συζητάμε!.. Θα κάνω ό,τι μπορώ...

ΤΑΧΗΡ Άφεριμι!.. Πάρε εδώ... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πέντε λίρες... Κι ό,τι άλλο χρειασθείς... πάλι εδώ είμαστε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... αφού επιμένεις... (Παίρνει τα χρήματα και, αφού τα κοιτάξει λίγο, τα βάζει στην τσέπη του). Τσέπ' -τσεπούμ...

ΤΑΧΗΡ Αντίο, λοιπόν... και περιμένω σύντομα νέα σου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, αφέντη Ταχήρ... κι έννοια σου... Θα σου κάνω εγώ ένα προξενιό πολυτελείας!.. (Στο κοινό). Κι εσείς φίλοι μου αγαπημένοι... γεια σας και χαρά σας... Η ωραία και καλή παράστασή μας "ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ,, έλαβε τέλος... Κι όποιος χρειασθεί προξενήτρα... εδώ... εγώ!.. Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

